

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 listopada 2015 r.,  
sprawy **L. P.**  
skazanego z art. 286 § 1 kk i in.  
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego  
od wyroku Sądu Okręgowego w G.  
z dnia 13 marca 2015 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Z.  
z dnia 5 czerwca 2014 r.,

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Z., po rozpoznaniu sprawy L. P., D. K. i P. K., uznał L. P. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. oraz z art. 276 k.k. i skazał go na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 80 zł każda. Na mocy art. 41 § 1 i 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk kierowniczych w bankach

oraz prowadzenia działalności gospodarczej związanej bankowością na okresy po 5 lat. Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 października 2006 r. do dnia 6 grudnia 2006 r. uznając karę tę za wykonaną w całości. Na mocy art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego tytułem częściowego naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami na rzecz Banku [...] stosowne kwoty. Uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu przestępstw z art. 258 § 1 k.k. oraz z art. 202 § 3 k.k.

Od powyższego wyroku apelację złożył obrońca oskarżonego L. P. i zarzucił:

- I. naruszenie przepisów postępowania, które to naruszenie miało wpływ na treść orzeczenia, tj.:
  1. art. 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka T. S. na okoliczność wpływu, jaki wywarł T. S. na działanie oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu, podczas gdy z okoliczności sprawy w sposób jasny wynikało, że dowód ten mógł zostać przeprowadzony, albowiem świadek był kilkakrotnie widywany w Z.;
  2. art. 170 § 1 pkt 3 i 5 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa na okoliczność wpływu gróźb bezprawnych kierowanych przez T. S. wobec oskarżonego L. P. na autonomiczność podejmowanych przez niego decyzji, celem ustalenia czy działanie L. P. podejmowane było w celu uchylecia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego dobrom oskarżonego i jego rodziny;
  3. art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego o zwrócenie się do Banku [...] o nadesłanie bilingów rozmów telefonicznych przeprowadzanych ze wskazanego przez niego numeru telefonu i

uznanie go za nieprzydatnego do stwierdzenia danej okoliczności, podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, iż dowód ten miał na celu wykazać, który z pracowników banku, poza oskarżonym, obsługiwał osoby, które uzyskały kredyty objęte zarzutami;

4. art. 43 § 3 k.p.k. poprzez niezasadne kontynuowanie procesu i w rezultacie wydanie wyroku w niniejszej sprawie, pomimo złożenia wniosku o wyłączenie sędziego-referenta od rozpoznania sprawy na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.;
  5. art. 394 § 2 k.p.k. w zw. z art. 365 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i uznanie protokołów i dokumentów podlegających odczytaniu na rozprawie za ujawnione bez ich odczytania, podczas gdy z okoliczności sprawy jasno wynika, że oskarżony wnosił o ich odczytywanie;
  6. art. 405 k.p.k. poprzez jego błędne zastosowanie i w konsekwencji zamknięcie przewodu sądowego bez uprzedniego skierowania do stron pytania, czy wnoszą o uzupełnienie postępowania dowodowego, co w znacznym stopniu ograniczyło uprawnienia oskarżonego i uniemożliwiło złożenie stosownych wniosków dowodowych;
  7. art. 415 § 5 k.p.k. poprzez zasądzenie od oskarżonego L. P. tytułem częściowego naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami na rzecz Banku [...] określonych kwot, w sytuacji gdy przedmiotowe roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa w chwili wyrokowania było przedmiotem innego postępowania.
- II. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:
1. art. 41 § 2 k.k. poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie, a w konsekwencji orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci prowadzenia działalności gospodarczej związanej z bankowością na okres 5 lat, podczas gdy z przepisu tego wynika, że orzeczenie tego zakazu może nastąpić w razie skazania za przestępstwo popełnione w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, której to oskarżony nie prowadził, albowiem pozostawał jedynie z bankiem [...] w stosunku zatrudnienia;

2. art. 65 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie wobec oskarżonego, w sytuacji gdy przepis ten mógł być zastosowany w stosunku do sprawcy, który uczynił sobie z popełnienia przestępstw źródło stałego dochodu, podczas gdy okoliczność ta w stosunku do L. P. nie została udowodniona w toku niniejszego postępowania karnego;
3. art. 286 § 1 k.k. poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji uznanie, że czyny zarzucane oskarżonemu wypełniają znamiona czynu stypizowanego w art. 286 § 1 k.k., podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że oskarżony nie mógł wprowadzić w błąd pracowników banku, co do zdolności kredytowej poszczególnych osób, gdyż pracownicy ci wykonywali jedynie czynności techniczne związane z udzieleniem pożyczki konkretnym osobom;

III. rażąco niewspółmierność kary, albowiem prawidłowa ocena okoliczności dotyczących jej wymiaru uzasadniała orzeczenie kary w niższej wysokości, a nadto niesłuszne zastosowanie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej związanej z bankowością.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego L. P. od zarzucanego mu czynu, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 13 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w G. zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że:

1. zastosowany względem oskarżonego L. P. środek karny ograniczył do zakazu zajmowania stanowisk kierowniczych w bankach, a za podstawę prawną jego orzeczenia przyjął wyłącznie art. 41 § 1 k.k.;
  2. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie zaliczył oskarżonemu L. P. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie 3;
  3. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.
- Od powyższego wyroku kasację złożył obrońca L. P., zarzucając:

- I. rażąco naruszenie prawa procesowego, tj.:
  1. art. 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego obrońcy skazanego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka T. S. na okoliczność wpływu, jaki wywarł T. S. na działanie skazanego w zakresie zarzucanego mu czynu, podczas gdy z okoliczności sprawy w sposób jasny wynikało, że dowód ten mógł zostać przeprowadzony, albowiem świadek był kilkakrotnie widywany w Z.;
  2. art. 170 § 1 pkt 3 i 5 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa na okoliczność wpływu gróźb bezprawnych kierowanych przez T. S. wobec skazanego L. P. na autonomiczność oraz racjonalność i logiczność podejmowanych przez niego decyzji, celem ustalenia czy działanie L. P. podejmowane było w celu uchylenia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego dobrom skazanego i jego rodziny;
  3. art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego skazanego o zwrócenie się do Banku o nadesłanie bilingów rozmów telefonicznych przeprowadzanych ze wskazanego przez niego numeru telefonu i uznanie go za nieprzydatnego do stwierdzenia danej okoliczności, podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, iż dowód ten miał na celu wykazać, którzy z pracowników banku, poza skazanym, obsługiwali osoby, które uzyskały kredyty objęte zarzutami;
  4. art. 43 § 3 k.p.k. poprzez niezasadne kontynuowanie procesu i w rezultacie wydanie wyroku w niniejszej sprawie, pomimo złożenia wniosku o wyłączenie sędziego-referenta od rozpoznania sprawy na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., podczas gdy zgodnie z treścią przepisu art. 43 § 3 k.p.k. w razie zgłoszenia wniosku o wyłączenie na

- podstawie art. 41, sędzia jest obowiązany przedsięwziąć jedynie czynności nie cierpiące zwłoki;
5. art. 394 § 2 k.p.k. w zw. z art. 365 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i uznanie protokołów i dokumentów podlegających odczytaniu na rozprawie za ujawnione bez ich odczytania, podczas gdy z okoliczności sprawy jasno wynika, że skazany wnosił o ich odczytywanie;
  6. art. 405 k.p.k. poprzez jego błędne zastosowanie i w konsekwencji zamknięcie przewodu sądowego bez uprzedniego skierowania do stron pytania, czy wnoszą o uzupełnienie postępowania dowodowego, co w znacznym stopniu ograniczyło uprawnienia skazanego i uniemożliwiło złożenie stosownych wniosków dowodowych;
  7. art. 415 § 5 k.p.k. w zw. z art. 46 § 1 k.k. poprzez zasądzenie od skazanego L. P. tytułem częściowego naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami na rzecz Banku określonych kwot, w sytuacji gdy przedmiotowe roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa w chwili wyrokowania było przedmiotem innego postępowania;
- II. rażąco naruszenie prawa materialnego, tj.:
1. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez jego zastosowanie wobec skazanego, w sytuacji gdy przepis ten mógł być zastosowany w stosunku do sprawcy, który uczynił sobie z popełniania przestępstw źródło stałego dochodu, podczas gdy okoliczność ta w stosunku do L. P. nie została udowodniona w toku niniejszego postępowania karnego;
  2. art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez błędną ich wykładnię i w konsekwencji uznanie, że czyny zarzucane skazanemu wypełniają znamiona czynu stypizowanego w art. 286 § 1 k.k., podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że skazany nie mógł wprowadzić w błąd pracowników banku co do zdolności kredytowej poszczególnych osób, gdyż pracownicy ci wykonywali jedynie

czynności techniczne związane z udzieleniem pożyczki konkretnym osobom.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 13 marca 2015 r. oraz wyroku Sądu Rejonowego z dnia 05 czerwca 2014 r. i przekazanie sprawy L. P. do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Kasacja obrońcy skazanego L. P. jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Przystępując do wskazania powodów takiej oceny na wstępie stwierdzić należy, że wszystkie podniesione w kasacji zarzuty były już prezentowane w apelacji. W kasacji zostały one powtórzone w tożsamej treści oraz przy podaniu tych samych podstaw prawnych.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie uznaje się, że powielenie w kasacji argumentacji przedstawionej wcześniej w zwykłym środku odwoławczym może być skuteczne jedynie w sytuacji, gdy Sąd odwoławczy ich w ogóle nie rozpoznał, bądź też uczynił to w sposób, który uchybia regułom rzetelnej kontroli instancyjnej. Wówczas jednak w kasacji podnieść należy zarzuty obrazy przepisów, które zasady tej kontroli regulują, to jest art. 433 k.p.k., czy art. 457 § 3 k.p.k., a które – zdaniem skarżącego - nie zostały przy rozpatrzeniu apelacji dochowane.

Bez dopełnienia tego warunku, zarzuty postawione w kasacji, w sposób, w którym to nastąpiło in concreto, muszą być uznane za skierowane przeciwko wyrokowi Sądu I instancji, gdy tymczasem kasacja stronie przysługuje jako środek zaskarżenia prawomocnych wyroków sądów odwoławczych. Próba zaskarżenia kasacją wyroku sądu I instancji, stanowi przekroczenie granic określonych w art. 519 k.p.k., które ustawodawca określił w odniesieniu do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. *Zabieg tego rodzaju, mający na celu powtórzenie zwykłej kontroli odwoławczej na etapie postępowania kasacyjnego i zmiierzający do*

*przekształcenia tego etapu w trzecią instancję, nie może być skuteczny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2010 r., IV KK 89/10, OSNwSK 2010/1/848).*

Autor kasacji zdaje się nie do końca dostrzegać roli kasacji jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, którym jest przede wszystkim kontrola poprawności postępowania odwoławczego. Formułując w kasacji zarzuty, tożsame z podnoszonymi już w apelacji, skarżący w istocie ignoruje przeprowadzoną kontrolę odwoławczą wyroku Sądu Rejonowego. Tymczasem podkreślić należy, że Sąd odwoławczy odniósł się do wszystkich zarzutów zawartych w apelacji obrońcy L. P. Uczynił to przy tym w sposób wyczerpujący, o czym świadczą zapisy na stronach 5-18 uzasadnienia i w tym miejscu nie ma potrzeby ponownego przytaczania zawartych tam racjonalnych i zasługujących na aprobatę argumentów.

Wniesiona kasacja nie tylko nie formułuje żadnych zarzutów pod adresem Sądu odwoławczego, ale ponadto jedynie po raz kolejny przedstawia własną ocenę okoliczności sprawy, co uprawnia do stwierdzenia, że rzeczywistą intencją jej autora było zanegowanie przeprowadzonej w sprawie przez Sąd pierwszej instancji prawidłowej oceny zebranych dowodów i podważenie dokonanych ustaleń faktycznych, które spowodowały przypisanie L. P. sprawstwa zarzucanych mu czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w zupełnym oderwaniu od ocen i poglądów obydwu orzekających sądów.

Z tych też powodów, stwierdzając, że w kasacji nie sformułowano żadnych konkretnych zarzutów pod adresem Sądu odwoławczego, a te które w niej zamieszczono stanowią jedynie niedopuszczalne procesowo powtórzenie skargi apelacyjnej, Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

O kosztach za postępowanie kasacyjne rozstrzygnięto na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.



